

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 7 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Marchwicka

Ławnicy: Helena Brańka

Grażyna Słowik

Protokolant: Kamila Juszcuk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w M.: nie stawił się, zawiadomiony prawidłowo po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2024r. we Wrocławiu

sprawy

U. M. (U. M.)

córki J. i G. z domu B.

ur.(...) w O.

PESEL: (...)

oskarżonej o to, że:

w dniu 1 listopada 2023 r. w M. przy ul. (...) w mieszkaniu numer (...) usiłowała dokonać rozboju na S. B. (1) w ten sposób, że pod pretekstem rozmowy i prośby o szklankę wody weszła do jego mieszkania i podczas rozmowy z pokrzywdzonym wyciągnęła ze swojej torebki przygotowane niebezpieczne narzędzie w postaci noża kuchennego a następnie kierując ten nóż w jego kierunku na wysokości klatki piersiowej zażądała wydania pieniędzy, które posiada w domu. Lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na czynności obronne podjęte przez pokrzywdzonego, w wyniku których pokrzywdzony został zraniony tym nożem, powodując u niego obrażenia ciała w postaci rany ciętej palca piątego lewej ręki, które to obrażenia skutkują rozstrojem zdrowia poniżej dni 7,

tj. o czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art. 280§2 k.k. i art. 157§ 1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

* * *

I. uznaje oskarżoną **U. M.** za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo 13§1 k.k. w zw. z art. 280§2 k.k. i art. 157§ 1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za to na podstawie art. 280§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. w zw. z art.14§1 k.k. wymierza jej karę **4 (czterech) lat** pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.41a§1 k.k. orzeka wobec oskarżonej U. M. zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym S. B. (1) w jakiegokolwiek formie oraz zakaz zbliżania się do niego na odległość mniejszą niż 50 metrów przez okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art.44§2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci noża szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr (...) na k.117 akt pod poz.1, zarządzając jego zniszczenie;

IV. na podstawie art.230§2 k.p.k. orzeka o zwróceniu oskarżonej U. M. dowodów rzeczowych w postaci kurtki i torebki szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr (...) na k.117 akt pod poz. 2 i 3, zaś pokrzywdzonemu S. B. (1) dowodu rzeczowego w postaci szklanki szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr (...) na k.117 akt pod poz.4;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 02.11.2023r. o godz. 11:15 do dnia 7.03.2024r.;

VI. na podstawie art. 29 ust.1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. P. kwotę 2214 zł z tytułu kosztów obrony oskarżonej w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w tym 414 zł podatku od towarów i usług;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych oraz na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych od opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Ławnik Sędzia Ławnik

Helena Brańka Agnieszka Marchwicka Grażyna Słowik

UZASADNIENIE			
	Sygnatura akt	Sygn. akt III K 420/23 (4350-o.Ds.720.2023 PR w M.)	
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	U. M.	w dniu 1 listopada 2023 r. w M. przy ul. (...) w mieszkaniu numer (...) usiłowała dokonać rozboju na S. B. (1) w ten sposób, że pod pretekstem rozmowy i prośby o szklankę wody weszła do jego mieszkania i podczas rozmowy z	

		<p>pokrzywdzonym wyciągnęła ze swojej torebki przygotowane niebezpieczne narzędzie w postaci noża kuchennego a następnie kierując ten nóż w jego kierunku na wysokości klatki piersiowej zażądała wydania pieniędzy, które posiada w domu. Lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na czynności obronne podjęte przez pokrzywdzonego, w wyniku których pokrzywdzony został zraniony tym nożem, powodując u niego obrażenia ciała w postaci rany ciętej palca piątego lewej ręki, które to obrażenia skutkują rozstrojem zdrowia poniżej dni 7,</p> <p>tj. czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art. 280§2 k.k. i art. 157§ 2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1.</p> <p>W dniu 1 listopada 2023r., około godz. 19:40 w M. do mieszkania mieszkającego samotnie 83 letniego S. B. (1) zapukała nieznana mu kobieta - U. M..</p> <p>U. M. uprzednio pożyczala pieniądze od żony S. B. (1), jednak on nie był przy tym obecny.</p> <p>S. B. (1) otworzył drzwi, myśląc że kobieta</p>	<p>Zeznania świadka S. B. (1)</p>	<p>k.3-4, k.15-17, k.45-46</p> <p>protokół rozprawy z 27.02.2024r. – k.176v.-177v.</p>	

chciała pójść do jego sąsiada, natomiast U. M. wykorzystując otwarte drzwi, pod pozorem zainteresowania osobą żony S. B. (1) weszła do środka.

Następnie U. M. poszła za S. B. (1) do pokoju, siadła na fotelu i wypytywała S. B. (1) czy mieszka sam, pytała S. B. (1) o pożyczanie pieniędzy, prosząc również o szklankę wody.

S. B. (1) odmówił pożyczania pieniędzy, wskazując że nie zna U. M., a osoby którym pożyczał pieniądze nie oddawały mu ich. Następnie wyszedł z pokoju po szklankę, po czym ze stojącej pod ławą butelki nalał U. M. colę.

U. M. wstała z fotela. S. B. (2) myślał, że kobieta zamierza wyjść z mieszkania i również wstał żeby odprowadzić ją do drzwi.

W czasie gdy U. M. wstawała z fotela wyciągnęła z torebki nóż marki F. o długości ostrza 15,5 cm, rozciągnęła ręce i zaczęła iść z nożem w kierunku pokrzywdzonego kierując ostrze w stronę jego klatki piersiowej, żądając wydania pieniędzy, mówiąc „kasa”.

Wówczas S. B. (1) rzucił się na nią i jakiś czas się szamotali, a gdy zwolnił uścisk, U. M. udało się uciec z mieszkania.

<p>S. B. (1) usiłował ją gonić i wzywać pomocy jednak bezskutecznie. W tym czasie w budynku nie było sąsiadów.</p> <p>W następstwie szarpania S. B. (1) został zraniony nożem, doznając obrażeń w postaci ranu ciętej piątego palca lewej ręki, skutkujących rozstrojem zdrowia na czas poniżej 7 dni.</p> <p>Następnie S. B. (1) zadzwonił do mieszkającej w innej miejscowości córki która przyjechała do niego obawiając się o stan zdrowia i problemy z sercem ojca, a wcześniej za pośrednictwem swojej córki o zdarzeniu zawiadomiła policję.</p> <p>S. B. (1) miał w mieszkaniu pieniądze w kwocie nie większej niż 2000 zł.</p>			
<p>Zeznania świadka J. G.</p>	<p>k.18-22 protokół rozprawy z 27.02.2024r. – kl178-179</p>		
<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonej U. M.</p>	<p>k.36-39, k.48-51, k.62, k.102-104 protokół rozprawy z 27.02.2024r. – k.174v.-176</p>		
<p>Protokół oględzin mieszkania</p>	<p>k.6-7</p>		
<p>Protokół oględzin osoby</p>	<p>k.12-14</p>		
<p>Opinia lekarska</p>	<p>k.77</p>		

Wykaz dowodów rzeczowych	k.117		
2. U. M. po opuszczeniu mieszkania S. B. (1) poszła do domu, po drodze pożyczyła od znajomego pieniądze w kwocie 100zł, a następnie w sklepie (...) kupiła dzieciom słodycze i chipsy.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonej U. M.	k.48-51 protokół rozprawy z 27.02.2024r. k.	
3. U. M. została zatrzymana w dniu 2 listopada 2023r. o godz. 10:40., a następnie tymczasowo aresztowana postanowieniem Sądu Rejonowego w M. z dnia 3 listopada 2023r. w sprawie (...) na czas 3 miesięcy. Kolejnymi postanowieniami Sąd Okręgowy we W. orzekał o dalszym stosowaniu tego środka zapobiegawczego.	Protokół zatrzymania osoby	k. 25-25	
Postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania	k.63		
4. W wyniku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych ujawniono i zabezpieczono nóż marki F. o długości ostrza 15,5 cm.	Protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych.	k.27-31	
Protokół oględzin rzeczy – noża marki F.	k.59-61		

<p>5.</p> <p>U. M. nie jest chora psychicznie w rozumieniu psychozy i nie była chora w czasie czynu, nie jest również upośledzona umysłowo. Rozpoznano u niej uzależnienie od alkoholu, jednakże czyn nie miał związku z uzależnieniem a U. M. w chwili czynu nie miała zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania jego znaczenia ani pokierowania swoim postępowaniem.</p> <p>Stan jej zdrowia pozwalał na prowadzenie samodzielnej i rozsądnej obrony.</p> <p>Nie było przeciwwskazań do przebywania w warunkach zakładu karnego ani aresztu śledczego.</p>	<p>Opinia sądowo psychiatryczna –</p>	<p>k.105-107</p>	
<p>6.</p> <p>U. M. urodziła się (...), jest panną , ma wykształcenie zawodowe. U. M. ma troje dzieci tj. dwóch synów w (...). Ma również dwoje nastoletnich dzieci z poprzedniego związku, z którymi nie ma kontaktu.</p> <p>U. M. nie pracuje, nie posiada majątku a przed osadzeniem utrzymywała się z otrzymywanych świadczeń społecznych.</p> <p>U. M. w dacie czynu była karana wyrokiem</p>	<p>Dane o sobie oskarżonej</p>	<p>k.174v., k.36-37;</p>	

Sądu Rejonowego w M. w sprawie (...) za czyn przeciwko mieniu na karę pozbawienia wolności.			
Kwestionariusz wywiadu środowiskowego	k.87-88		
Dane z Krajowego Rejestru Karnego	52-54		
Odpis wyroku SR w M. (...)	k.75-76		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
--	--	--	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
--	--	--	
2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Zeznania świadka S. B. (1)	Sąd jako przekonujące ocenił zeznania złożone zarówno przez pokrzywdzonego S. B. (1), jaki przez jego córkę J.	

G.. Świadek ta wprawdzie nie była naocznym obserwatorem zdarzenia, jednak opisała zarówno przebieg rozmowy telefonicznej z ojcem, który zrelacjonował jej przebieg wydarzeń, jak i to co zastała gdy pojawiła się w miejscu zamieszkania pokrzywdzonego.

Relacje te były również zgodne z rzetelnymi w ocenie sądu dokumentami w postaci protokołu oględzin mieszkania, oględzin osoby pokrzywdzonego, opinii lekarskiej, jak i wykazu dowodów zabezpieczonych w toku postępowania.

S. B. (1) w ocenie Sądu w sposób szczerzy przedstawił przebieg zdarzenia. Wskazał w jakich okolicznościach oskarżona pojawiła się w miejscu jego zamieszkania. Podkreślał, że ta wizyta była dla niego zaskoczeniem bowiem oskarżonej wcześniej nie znał, a która po otwarciu drzwi pewnie weszła do mieszkania pod pozorem rozmowy o nieżyjącej już żonie pokrzywdzonego. Treść rozmowy prowadzonej z oskarżoną wskazywała na to, że znała żonę pokrzywdzonego, ja i że pożyczala od niej wcześniej pieniądze. O takim fakcie zeznawała również J. G., choć nie miała pewności bo nie było

jej przy tym, że kobietą której jej matka wcześniej pożyczala pieniądze była oskarżoną.

Pokrzywdzony opisując oskarżoną wskazał na to, że nie wyglądała na osobę ubogą, a jednocześnie jej zachowanie wskazywało na to, że była skrepowana sytuacją, mianowicie narzekała na ostre jasne światło w mieszkaniu i próbowała zakrywać twarz włosami i kurtką. S. B. (1) wskazywał na to, że oskarżona wypytywała go o to, czy mieszka sam, prosiła również o pożyczanie jej pieniędzy, jednak pokrzywdzony odmówił. Jak sam wskazał nie wyglądała na osobę potrzebującą pieniędzy. Według jego relacji ta rozmowa trwała dość długo. Pokrzywdzony zeznał również, że w pewnym momencie oskarżona poprosiła go o szklankę wody, a wówczas on udał się do kuchni po szklankę, bo colę miał schowaną pod ławą. Z relacji pokrzywdzonego wynikało również, że nie spodziewał się ataku ze strony oskarżonej, myśląc, że gdy wstała będzie zmierzała do opuszczenia jego mieszkania. Tak się jednak nie stało, bowiem oskarżona wyciągnęła szeroki ostry nóż i zwróciła go w stronę pokrzywdzonego żądając jednocześnie wydania jej pieniędzy. Wówczas

według relacji pokrzywdzonego rzucił się w jej kierunku i przycisnął, jakiś czas się szamotali a gdy odpuścił oskarżona uciekła. S. B. (1) próbował ją gonić jak również prosić o pomoc sąsiadów, jednakże w tym czasie nikogo z nich nie było w domu. Pokrzywdzony wskazał również, że w wyniku tej szamotaniny doznał obrażeń ciała w postaci przecięcia skóry na palcu lewej ręki.

Obrażenia te uwidoczniona na fotografiach znajdujących się w aktach opisywała również córka pokrzywdzonego, początkowo omyłkowo wskazując, że znajdowały się ona na grzbiecie dłoni.

Charakter tych obrażeń które były następstwem użycia przez oskarżoną noża opisywała treść nie kwestionowanej przez strony opinii sądowo – lekarskiej. Sporządzający ją specjalista chirurg wskazał, że otarcia naskórka palca 5 dłoni lewej nie są obrażeniami ciężkimi w myśl art.156§1 k.k. i nie narażały one pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty zdrowia albo życia oraz że spowodowały one rozstrój zdrowia na czas poniżej 7 dni (art.157§2 k.k.).

Zeznania składane przez pokrzywdzonego na

rozprawie nie były sprzeczne ze składanymi uprzednio. Pokrzywdzony wskazał w toku śledztwa, że obawiał się oskarżonej. Można było odnieść wrażenie że ustosunkowując się do tych zeznań na rozprawie pokrzywdzony bagatelizował zagrożenie, niemniej mając na uwadze okoliczności w jakich doszło do zdarzenia, w tym sposób działania oskarżonej, reakcja zaskoczonego nim 83 letniego pokrzywdzonego, brak możliwości uzyskana pomocy choćby od sąsiadów, obawa wyrażona podczas pierwszego przesłuchania była realna.

Po zdarzeniu pokrzywdzony jak wskazał nie zawiadomił policji, ale zadzwonił do córki aby poradzić się jej co ma zrobić w tej sytuacji, natomiast córka pokrzywdzonego która niezwłocznie pojawiła się na miejscu zdarzenia zawiadamiając o nim policję, podkreślała również, że najbardziej obawiała się o zdrowie ojca zarówno z uwagi na jego wiek jak i jego problemy z sercem.

Należało zauważyć, że choć oskarżona U. M. na rozprawie nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu to wyjaśnienia jakie

złożyła przeczyły temu twierdzeniu. Oskarżona wprawdzie zaprzeczyła jakoby zamiarem jej działania było zrobienie krzywdy pokrzywdzonemu, jednak jej opis przebiegu zdarzenia co do zasady odpowiadał okolicznościom przytoczonym przez pokrzywdzonego S. B. (1), w tym co do użycia przez nią noża oraz żądania wydania pieniędzy.

W szczególności słuchana po raz pierwszy podała, że gdy pokrzywdzony odmówił jej pożyczania pieniędzy wówczas wstała i wyjęła z torebki nóż kuchenny (który jak przyznała następnie zabezpieczyli w jej domu policjanci). Wyjaśniła również, że tylko tego dnia zabrała ze sobą ten nóż, na co dzień go ze sobą nie nosi (k.38).

Słuchana na rozprawie oskarżona przyznała, że tego dnia miała w torebce nóż który wzięła z domu, a noża tego używała do krojenia warzyw mięsa. Jednak dopiero na rozprawie oskarżona podała, że noża nie zabrała po to żeby użyć go wobec pokrzywdzonego, ale, że był jej potrzebny do prac na cmentarzu.

Istotnie zdarzenie miało miejsce 1 listopada 2023r. a zatem w dniu w którym zwyczajowo

masowo odwiedzane są cmentarze, niemniej należy podkreślić, że taka wersja nie pojawiła się w żadnym z wcześniejszych przesłuchań oskarżonej, a tym samym należało uznać, że niejako przypadkowe zabranie noża czy też zapomnienie o tym, że znajduje się on w torebce zostało wykreowane na potrzeby realizacji prawa do obrony.

Nie można oczywiście wykluczyć takiej sytuacji, jednak należy zauważyć, że również w złożonych w postępowaniu przygotowawczym kolejnych wyjaśnieniach oskarżona podała, że od rana 1 listopada siedzieli w domu z dziećmi, miała jechać do mamy mieszkającej w B., ale nie pojechała. I dalej oskarżona relacjonowała „Ugotowałam dzieciom zupę. I po południu poszłam pożyczyć pieniądze od kogoś bo dzieci pytały czy nie ma czegoś słodkiego, czy nie ma tego czy tamtego, one często tak pytają, a mój to do nikogo nie pójdzie,, nie pożyczę, dla niego wziąć na krechę to wstyd, a ja nie wiem co to za chłop. Poszłam do tego pana, zapukałam do drzwi...”

W żadnym zatem fragmencie złożonych w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnień nie było mowy

o tym, aby oskarżoną tego dnia była czy też zamierzała udać się na cmentarz.

Co do zasady jako przekonujące można było natomiast uznać wyjaśnienia w których oskarżona przyznała, że gdyby pokrzywdzony wyciągnął pieniądze na jej żądanie, to by je wzięła, przy czym dodała, że jakby otrzymała 500 plus to by je oddała.

Nie można nie zauważyć, że oskarżona jak wskazywała treść opinii sądowo – psychiatrycznej jest osobą uzależnioną od alkoholu. Analizując natomiast treść wywiadu kuratora można było mieć natomiast wątpliwości co do faktycznego przeznaczenia przez oskarżoną świadczeń określanych przez nią jako 500 plus czy innych form pomocy finansowej.

Spostrzeżenia zawarte w tym dokumencie wskazywały na to, że oskarżona która nie osiąga innych dochodów, po pobraniu tych należności (świadczenia 500 plus, zasiłki rodzinne, alimenty które zostały przyznane na troje dzieci), potrafiła nie pokazywać się w domu przez tydzień lub dwa, a następnie wracała i spała, wszczyniała awantury, kłamała, zaciągała długi w sklepach, żebrała po domach, nie kontaktowała

		się z kadrą w przedszkolach podważając ich kompetencje (jak również kompetencje lekarzy i kuratorów) i sporadycznie zajmowała się dziećmi.	
Zeznania świadka J. G.			
Częściowo wyjaśnienia oskarżonej U. M.			
Protokół oględzin mieszkania			
Protokół oględzin osoby			
Opinia lekarska			
Wykaz dowodów rzeczowych			
2.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonej U. M.	Wyjaśnienia w tym zakresie Sąd ocenił jako przekonujące. Należy zauważyć, że oskarżona słuchana w postępowaniu przygotowawczym opisując przebieg zdarzeń (k.50) wskazała, że po południu poszła pożyczyć pieniądze od kogoś „bo dzieci pytały czy nie ma czegoś słodkiego czy nie ma tego czy tamtego” a po opuszczeniu mieszkania pokrzywdzonego jak podała „Byłam po tym w Ż., ja kupiłam, czipsy dzieciom kupiłam, chleb, hamburgery tj. takie żelki czekoladowe, oranżadę jedną i paczkę papierosów a i jeszcze paluszki zwierzątka dla	

		<p>dzieci. Nic więcej nie kupiłam, wydałam gdzieś z 60 zł może”.</p> <p>Dopytywana na rozprawie skąd miała na to pieniądze wyjaśniła, że idąc do domu pożyczyła pieniądze w kwocie 100 zł od znajomego który mieszka na ul. (...).</p>	
3.	Protokół zatrzymania osoby	Dowody nie kwestionowane przez strony, sporządzone we właściwej formie przez uprawnione organy, a ich rzetelność nie budziła wątpliwości. Dokumenty te pozwoliły na ustalenie czasu zatrzymania oskarżonej oraz następnie stosowanego wobec niej tymczasowego aresztowania.	
Postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania			
4.	Protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych.	Dowody nie kwestionowane przez strony sporządzone we właściwej formie przez uprawnione organy, a ich rzetelność nie budziła wątpliwości.	
Protokół oględzin rzeczy – noża marki F.			
5.	Opinia sądowo – psychiatryczna	Sąd nie kwestionował rzetelności opinii opracowanej przez biegłych na etapie postępowania	

		<p>przygotowawczego. Biegli dysponowali zarówno odpowiednią wiedzą jak i doświadczeniem zawodowym w opiniowaniu w podobnego rodzaju sprawach.</p>	
6.	Dane o sobie oskarżonej	<p>Dane o osobie oskarżonej znajdowały odzwierciedlenie w kwestionariuszy wywiadu środowiskowego sporządzonego przez kuratora sądowego, a tym samym nie było powodów do ich kwestionowania. Natomiast dane o karalności jako pochodzące od uprawnionego organu tj. Krajowego Rejestru Karnego odpowiadały treści wyroku Sądu Rejonowego w M. w sprawie (...), którym wymierzono oskarżonej za czyn z art.278§1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art.286§3 k.k. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności a w konsekwencji karę łączną 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na rok próby z zobowiązaniem do pisemnego informowania sądu co 6 miesięcy o jej przebiegu.</p> <p>Wyrok uprawomocnił się w dniu 19.08.2022r., do dnia 1.11.2023r. nie doszło do zatarcia skazania, a zatem w dacie czynu</p>	

		oskarżona była karana na karę pozbawienia wolności	
Kwestionariusz wywiadu środowiskowego			
Dane z Krajowego Rejestru Karnego			
Odpis wyroku SR w M. (...)			
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
--	--	--	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
x#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Punkt I	U. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżonej zarzucono popełnienie czynu kwalifikowanego z art.13§1			

k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. a zatem usiłowania rozbójstwa kwalifikowanego oraz dokonania uszkodzenia narządów ciała czy rozstroju zdrowia pokrzywdzonego na czas nie przekraczający 7 dni.

W świetle zajmowanego stanowiska w literaturze zachowanie sprawcy przestępstwa rozbójstwa polega na zaborze rzeczy w celu przywłaszczenia, dokonany przy użyciu wymienionych w przepisie art. 280 § 1 k.k. szczególnych sposobów zachowania skierowanych na osobę, służących do zawładnięcia rzeczą i polegających na użyciu 1) przemocy wobec osoby lub 2) użyciu groźby natychmiastowego użycia przemocy albo 3) doprowadzeniu człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Przestępstwo rozbójstwa należy do kategorii przestępstw kierunkowych. W literaturze oraz orzecznictwie wskazuje się na tzw. podwójną kierunkowość rozbójstwa, która wyraża się w tym, iż sprawca z jednej strony działa w celu przywłaszczenia rzeczy, a z drugiej stosuje odpowiednie, opisane w art. 280 § 1 k.k., sposoby zawładnięcia rzeczą. Dla bytu przestępstwa rozbójstwa nie jest obojętne, w

którym momencie swojego czynu sprawca dokonuje zaboru rzeczy. Zabór rzeczy musi być bowiem albo poprzedzony użyciem przez sprawcę przemocy, albo następować jednocześnie z nim.

Natomiast zachowanie sprawcy w przypadku przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia przy zastosowaniu jednego z wyliczonych taksatywnie w tym przepisie sposobów działania, przybierających postać posługiwania się przez sprawcę bronią palną, nożem, innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem, środkiem obezwładniającym albo działaniu sprawcy w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub działaniu sprawcy wspólnie z inną osobą, która posługuje się bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem, środkiem obezwładniającym lub działa w sposób bezpośrednio zagrażający życiu.

Użyty w znamionach art. 280 § 2 zwrot „posługuje się” interpretowany jest w literaturze i orzecznictwie stosunkowo szeroko. W szczególności przyjmuje się, że „posługiwanie się” ma szerszy zakres znaczeniowy od czasownika „używa” i obejmuje wszelkie

manipulowanie takimi środkami, w tym także ich okazywanie w celu wzbudzenia w ofierze obawy ich użycia (por. wyrok SA w Lublinie z 14.10.2004 r., II AKa 182/04). Znamie „posługiwania się” obejmuje zachowania, które polegają nie tylko na użyciu wymienionych w art. 289 § 2 przedmiotów, lecz także na samej demonstracji, iż sprawca takimi przedmiotami dysponuje i może ich w dowolnym, wybranym przez siebie momencie użyć (por. stanowisko SA w Katowicach zawarte w wyroku z 29.01.2015 r., II AKa 481/14, LEX nr 1651872). Użyte w art. 280 § 2 sformułowanie „posługuje się” należy interpretować szerzej niż występujące w art. 159 określenie „używa”. Używaniem jest faktyczne zastosowanie przedmiotu (np. zadanie nim ciosu), natomiast „posługiwaniem się” może być zarówno użycie przedmiotu, jak i straszenie nim (zademonstrowanie gotowości użycia broni, noża lub innego niebezpiecznego przedmiotu w celu pokonania oporu pokrzywdzonego; zob. wyrok SA we Wrocławiu z 30.04.2014 r., II AKa 108/14, LEX nr 1474818). Każda zatem forma demonstrowania broni

palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu (np. przystawianie go do ciała ofiary lub chociażby konkludentne prezentowanie groźby natychmiastowego jego zastosowania) w celu dokonania zaboru rzeczy, zmierzająca do spotęgowania przemocy, względnie groźby jej zastosowania lub wywołania większej obawy i poczucia zagrożenia, może być uznana za posługiwanie się tym narzędziem lub przedmiotem (por. wyrok SN z 3.05.1984 r., II KR 81/85, OSNPG 1984/11, poz. 99, oraz zawierające tak samo brzmiące tezy wyroki SN: z 7.04.1971 r., IV KR 22/71, OSNPG 1971/10, poz. 181; z 29.09.1971 r., IV KR 186/71, OSNPG 1972/1, poz. 12; z 18.04.1984 r., II KR 73/84, OSNKW 1984/9–10, poz. 91, i z 12.11.1985 r., IV KR 274/85, OSNKW 1986/9–10, poz. 78; wyrok SA w Krakowie z 13.12.2005 r., II AKa 244/05, KZS 2006/3, poz. 33; wyrok SA w Białymstoku z 22.11.2005 r., II AKa 168/05, OSAB 2005/4, poz. 38. Przepięstwo określone w art. 280 § 2 należy do kategorii tzw. przestęstw materialnych. Do jego znamion należy skutek w postaci zaboru rzeczy. Sam zamach na osobę dokonany przy wykorzystaniu broni

palnej, noża, innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu lub środka obezwładniającego, wywołujący określone konsekwencje u osoby pokrzywdzonej, nie stanowi skutku w znaczeniu art. 280 § 2. Dokonanie takiego zamachu, jeżeli sprawca nie zdołał zawładnąć rzeczą, stanowi jedynie usiłowanie kwalifikowanego rozboju. (por. Wróbel Włodzimierz (red.), Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., wyd. V)

W realiach omawianej sprawy nie ulega wątpliwości że oskarżona nożem posługiwała się w rozumieniu tego przepisu, a jego użycie poprzedzało żądanie oskarżonej wydania pieniędzy przez pokrzywdzonego.

Działanie oskarżonej nie przyniosło natomiast pożądanego skutku wobec podjęcia przez pokrzywdzonego czynności obronnych, co uzasadniało przyjęcie kwalifikacji z art.13§1 k.k. w zw. z art.280§2 k.k.

W wyniku działania oskarżonej pokrzywdzony doznał natomiast obrażeń powodujących naruszenie czynności narządów ciała na czas nie przekraczający siedmiu dni, a zatem odpowiadające kwalifikacji art.157§2

k.k. (nie jak błędnie przytoczono zarówno w części wstępnej jak i punkcie I części dyspozytywnej wyroku art.157§1 k.k.), co uzasadniało przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji czynu z art.13§1 k.k. w zw. z art.280§2 k.k. i art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżona powyższego czynu dopuściła się w sposób zawiniony. Oskarżona jest osoba dorosłą, w pełni poczytalną, co więcej karana za czyny przeciwko mieniu. Tym samym brak podstaw do przyjęcia, że nie mogła przewidzieć konsekwencji swojego zachowania.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	--	--
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
--			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	--	--
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

--			
#	3.4. Umorzenie postępowania	--	--
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
--			
#	3.5. Uniewinnienie	--	--
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
--			
4. KARY, Środki Karne, Przepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	Punkt I		Sąd na podstawie art. 280§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. w zw. z art.14§1 k.k. wymierzył oskarżonej karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności. Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 § 1 § 2 k.k. oraz art. 55 § 2 k.k. kwestie wymiaru kary za przypisany oskarżonej

czyn Sąd miał na uwadze granice zagrożenia ustawowego czynu z art. 280 § 2 k.k. który stanowi podstawę wymiaru kary tj. karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy niż 3 lata. Zgodnie bowiem z treścią art.14§1 k.k. karę za usiłowanie wymierza się w takich granicach jak za dokonanie czynu.

Sąd miał również na uwadze, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonej, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu oraz realizowała cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd miał również na względzie, iż celem kary jest nie tylko wzbudzenie u samego oskarżonego przekonania, iż popełnienie przestępstwa podlega represji, lecz także fakt, iż wymierzona kara ma realizować cele ogólnospołeczne.

W ocenie Sądu oskarżona popełniła przypisany jej w części wstępnej wyroku czyn z pełną świadomością tego, iż działa wbrew obowiązującym normom prawnym.

Oskarżona, jak sama wskazała, potrzebowała

pieniędzy, powodowana zatem chęcią zaspokojenia swoich potrzeb, świadomie zachowała się w sposób sprzeczny z ogólnie przyjętymi normami nakazującymi poszanowanie cudzej własności oraz zdrowia i życia innych ludzi.

Popelniony przez oskarżoną czyn cechował się bardzo dużym stopniem społecznej szkodliwości. Do popelnienia czynu oskarżona użyła noża marki F. o długości ostrza 15,5 cm zwykle służącego jej do czynności kuchennych. Nie sposób zatem przyjąć, że takie narzędzie nie wywołało obawy pokrzywdzonego przed różnymi możliwymi scenariuszami przebiegu zdarzenia. Nie można pominąć, że wprowadzenie nie udało jej się zrealizować zamierzonego celu, choć nie dlatego że pokrzywdzony nie dysponował pieniędzmi ale dlatego, że podjął obronę, niemniej dopuściła się go wobec pokrzywdzonego dwukrotnie od niej starszego 83 letniego mężczyzny, który w realiach omawianej sprawy nie miał możliwości w inny sposób niż odparcie ataku oskarżonej bronić się przed nią. Oskarżona natomiast mogła przewidzieć, że pokrzywdzony zareaguje

na jej atak broniąc się i doznając przy tym obrażeń ciała. Obrażenia te były powierzchowne, a oskarżona wyjaśniła, że nie zauważyła, że pokrzywdzony został zraniony.

Należy przyjąć, że działanie oskarżonej było zaplanowane, o czym świadczyć może fakt, że wybrała osobę mieszkającą samotnie. Również czas dokonania czynu sprzyjał jego popełnieniu, bowiem zdarzenie miało miejsce 1 listopada 2023r. w godzinach wieczornych, a zatem gdy w pobliskich mieszkaniach nie było sąsiadów pokrzywdzonego, którzy mogliby zareagować na zaistniałą sytuację.

Zamiar oskarżonej nakierowany na osiągnięcie korzyści majątkowej, poprzez zabór mienia, kosztem innej osoby należy ocenić jako naganny, tym bardziej, że dla osiągnięcia takiej korzyści oskarżona użyła noża a zatem narzędzia niebezpiecznego o jakim mowa w art.280§2 k.k. Nie można również zapomnieć o tym, iż oskarżona była uprzednio karana sądownie za przestępstwa przeciwko mieniu na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Pozwala to na przyjęcie, iż jest ona

osobą zdemoralizowaną i lekceważącą obowiązujący porządek prawny. Znamiennym pozostaje również to, że oskarżona po zranieniu pokrzywdzonego (choć twierdziła, że tego nie zauważyła) - jakby nie zdarzyło się nic poważnego - udała się do domu, po drodze pożyczyła pieniądze i kupiła dzieciom słodycze, ale również kupiła papierosy, co wskazuje na to, że środki finansowe jakie zamierzała uzyskać od pokrzywdzonego zamierzała przeznaczyć na swoje potrzeby. Zatrzymana została dopiero następnego dnia a w wyniku przeszukania jej mieszkania ujawniono nóż użyty przez nią do dokonania przestępstwa.

Jednocześnie Sąd nie znalazł okoliczności, mogących mieć wpływ na łagodniejszej potraktowanie oskarżonej a w szczególności aby można było wobec niej zastosować instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary. Okoliczności popełnienia czynu w ocenie Sądu przeważały nad podawanymi przez oskarżoną a dotyczącymi jej sytuacji rodzinnej, zwłaszcza że jak wyżej wskazano przeczyły im ustalenia kuratora sądowego. Fakt że oskarżona nie zarabkowała i jak wskazała

		nie miała wystarczających środków finansowych w ocenie sądu nie były wystarczającymi okolicznościami, które winny determinować łagodne potraktowanie zachowania oskarżonej.
	Punkt II	<p>Sąd orzekł wobec oskarżonej na podstawie art.41a§1 k.k. zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym S. B. (1) w jakiegokolwiek formie oraz zakaz zbliżania się do niego na odległość mniejszą niż 50 metrów przez okres 3 (trzech) lat, uznając że orzeczenie takiego środka karnego wobec oskarżonej uzasadnione jest charakterem przypisanego jej czynu tj. umyślnego przestępstwa z użyciem przemocy.</p> <p>Określając długość zakazu sąd miał na uwadze treść art.43§1 k.k. tj. możliwość jego orzeczenia od roku do 15 lat, uznając że zakaz orzeczony w dolnej granicy będzie wystarczającą represją karną, jak również mając na uwadze że w czasie odbywania kary zakaz nie biegnie.</p>
	Punkt III	Na podstawie art.44§2 k.k. Sąd orzekł przepadek narzędzia służącego dokonaniu przestępstwa tj. dowodu rzeczowego w postaci noża szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych i

			śladów kryminalistycznych nr (...) na k.117 akt pod poz.1, zarządzając jego zniszczenie;
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	Punkt IV		Uznając zbędność dla dalszego postępowania Sąd na podstawie art.230§2 k.p.k. orzekł o zwróceniu uprawionym osobom przedmiotów zabezpieczonych w toku przeszukania oraz oględzin, w tym oskarżonej U. M. dowodów rzeczowych w postaci kurtki i torebki szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr (...) na k.117 akt pod poz. 2 i 3, zaś pokrzywdzonemu S. B. (1) dowodu rzeczowego w postaci szklanki szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr (...) na k.117 akt pod poz.4;
	Punkt V		Zgodnie z zasadą obligatoryjnego zaliczenia na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tzn. zarówno okresu tymczasowego aresztowania, jak i

		zatrzymania, Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonej okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 02.11.2023r. (zatrzymania) do dnia wydania wyroku, tj. do 7.03.2024r.
6. INNE ZAGADNIENIA		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		

7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt VI	Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. P. kwotę 2214 zł z tytułu kosztów obrony oskarżonej w postępowaniu	

	<p>przygotowawczym i sądowym w tym 414 zł podatku od towarów i usług, ustalając ich wysokość w stawce podstawowej na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie, mając na uwadze ilość terminów w których obrońca uczestniczył oraz należny podatek od towarów i usług.</p>	
Punkt VII	<p>Kierując się sytuacją majątkową oskarżonej, wymiarem orzeczonej kary, wysokością kosztów poniesionych w toku postępowania, jak i przewidywana nieefektywnością egzekucji należności, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych oraz na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych od opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.</p>	
6. PODPIS		
Sędzia Marchwicka	Agnieszka	